

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 114 (1065)

Ceturtdien, 1957. g. 26. septembrī

8. gads

Uzlabosim uzskaiti kolchozos

Pašreiz rajona kolchozos ievieci bagātīgu ražu, nodrošina sabiedriskos lopus ar lopbarību, liek pamatu vēl straujākam kolchozu saimniecības kāpinājumam nākošā gadā. Līdz ar to paugstinātas prasības tiek uzstādītas uzskaitē kolchozos. Tai jābūt savlaicīgai un jāatspoguļo visas izmaiņas, kas ik dienas notiek kolchozu brigādēs, fermās un palīguzņēmumos, jāparāda trūkumi šo nozaru darbā.

Kolchozos nav iespējams atrisināt lopbarības bāzes nodrošināšanas jautājumu, kamēr nav pilnīgas kārtības lopbarības uzskaitē. Daudz runāts par to, ka saražotā lopbarība kolchozos jāuzņem, jāstādā lopbarības bilance, kolchozu valdēm jābūt skaidrībā, cik lopbarības saražots, cik vēl nepieciešams saražot un kādas iespējas vēl papildināt lopbarības krājumus. Tomēr Leļina vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Lietavnieks) u. c. par runāšanu tālāk nav tikuši. Lopbarība joprojām vēl nav pilnīgi uzņemta, kolchoza vadība spriež par kolchoza lopu nodrošinātību ar lopbarību tikai apmēram, apmierinoties ar faktu, ka šogad esot lopbarības saražots vairāk nekā pagājušajā gadā.

Šāda pieeja lopbarības krājumu uzskaitē un saglabāšanai turpmāk nav ciešama. Visos kolchozos nekavējoties jāuzņem kā sabiedriskajiem, tā arī kolchoznieku lopiem sagatavotā lopbarība un ar aktiem jānodod atbildīgām personām, kolchoznieku lopiem saražotā lopbarība jāizsniedz kolchozniekiem, noformējot ar naturālu izsniegšanas sarakstiem. Jāorganizē stingra kontrole par lopbarības saglabāšanu un izvietojumu.

Ne mazāk svarīgi ir savlaicīgi uzskaitīt arī ievāktu graudaugu ražu. Tieši kulšanas vietās jāstādā graudu pirmatnējās uzskaites dokumenti — kulšanas dienas grāmatas un pavadzīmes. Izkultā labība nekavējoties iegrāmatojama kā kolchoza noliktavā tā arī grāmatveidībā.

Tomēr šo visiem saprotamo patiesību neievēro kolchozā „Sarkanais karogs” (priekšsēdētājs b. Beinaroviē). Uz 20. septembrī kolchozā bija izkults apmēram 1000 centneru labības, bet iegrāmātota kolchoza noliktavā (noliktavas pārzinis b. Skutelis) un grāmatveidībā tikai puse. Šāds stāvoklis neuztrauc ne kolchoza

valdi ne arī rēķinvedī b. Pastari. Rēķinvede aizbildinās, ka viņa grāmatojot tikai tos dokumentus, ko saņemot no brigadieriem, par pārējo nezina. Taču b. Pastare aizmirst, ka tieši kolchoza rēķinvedis nes personīgu atbildību par uzskaites stāvokli. Bezatbildīgā pieeja kolchoza saražoto materiālo vērtību uzskaitē var sekmēt šo vērtību izšķērdēšanas gadījumus.

Daudzos rajona kolchozos joprojām ir lieli trūkumi izstrādes dienu uzskaitē un aprēķināšanā. Tā tas ir kolchozos „Dzimtene” (priekšsēdētājs b. Stikāns), Vorosilova (priekšsēdētājs b. Agafonovs) un Čapajeva (priekšsēdētājs b. Gaševs) vārdā nosauktajos.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza rēķinvede b. Dimante nepārbauda izstrādes dienu aprēķināšanas pareizību brigādēs un fermās, par trūkumiem neziņo kolchoza valdei, tāpēc kolchozā nav reti gadījumi, kad vairākas nedēļas kolchoznieki neredz savu darba grāmatīņu un nezina, cik izstrādes dienu viņiem aprēķināts. Līdzīgas kļūdas pieļauj kolchoza „Dzimtene” grāmatvede b. Jaudzema, Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza grāmatvedis b. Vilcāns. Tas, protams, atstāj iespaidu uz darba disciplīnu brigādēs. Izstrādes dienu uzskaitē kolchozos vienmēr jābūt uzmanības centrā.

Kolchozu „Jaunā gvarde” (priekšsēdētājs b. Samosadkins), „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs), Kaļiņina vārdā nosauktā (priekšsēdētājs b. Gorbačovs) valdes reti analizē uzskaites stāvokli kolchoza brigādēs un maz palīdz rēķinvežiem uzskaites disciplīnas nostiprināšanā, bet rēķinveži b. Bulmeistare, Veigure un Vanaga samierinās ar trūkumiem.

Vairums kolchozu priekšsēdētāju nav padomājuši par piemērotu darba apstākļu radīšanu rēķinvežiem. Vairākas dienas nedēļā komandē tos uz Līvāniem dažādu sīku saimniecības lietu kārtošanai, tā bez nopietnas vajadzības atraujot tos no viņu tiešajiem pienākumiem.

Kolchozu revīzijas komisijām, MTS grāmatvežiem instruktoriem un kolchozu valdēm jābūt aktīviem sabiedriskiem kontrolieriem, savlaicīgi jāatsedz trūkumi kā uzskaitē tā ražošanā un jāpanāk to novēršana, lai tiešām uzskaitē kolchozos būtu sabiedriskās saimniecības spogulis.

Brigades labākais posminieks—MTS mehanizators

Kad kādreiz kolchozā „Padomju Latvija” jautāsiēt pēc III kompleksās brigades līnu posminieka Pētera Rudzāta, tad nebrīnieties, ka jums atbildēs, ka viņš strādā pie traktora vai arī aizbraucis uz MTS sakarā ar piekabināmā inventara remontu.

Biedrs Rudzāts godam pilda abus pienākumus, gan piekabinātāja, gan līnu posminieka. Bez tam viņš ir labākais kolchoza līnu posminieks.

Šajā amatā P. Rudzāts nestrādā pirmo gadu. Pagājušajā gadā viņa posms no 10 ha lielas platības nodeva valstij 12 tonnu stiebrīņu un 30 cent līnu šķiedras. Par darbu viņš saņēma 12000 rubļu naudas.

P. Rudzāts strādā pēc principa: agri sēt—agri plūkt. Šo-

gad savus 7 hektarus viņš apsēja cik vien agri iespējams. Uz 1. jūniju līni jau bija sadīguši. Tāpat kā citi posminieki P. Rudzāts deva tiem virsmeslojumu un kopa sējumus.

Pašlaik līni jau šķūnī un gaida to dienu, kad sāks darboties līnu apstrādes agregāts.

Tas, kas zina, cik daudz darba un pūļu prasa linkopība, teiks: „Bet kad tad viņš strādā par piekabinātāju? Vai tad Rudzātam diena garāka par citiem?” Nebūt nē.

Viņa dēla Antona traktors, pie kura par piekabinātāju strādā P. Rudzāts, strādā galvenokārt III brigādē, un ir taču darbi, kurus traktorists var veikt viens pats, un tad, ja pieskaita dienas, kad traktors brīvs no darba un aiz-

lienē no nakts kādu daļu, iznāk, ka var strādāt arī par posminieku.

Protams, maz vēl ir tādu, kas pa nakti vestu no tūruma līnus, kā to darīja Rudzāta ģimene. „Daudzi, iestājušies kolchozā, aizmirsā, ka, lai nodrošinātu sava darba rezultātus, svarīgākajos darba cēlienos der pastrādāt arī pēc saules rieta. Es gan strādāju tāpat pēc labākās sirdsapziņas,”—izsakās b. Rudzāts. Anna un Pēteris Rudzāti ļabi saprot, ka kolchozā trūkst darba roku, un rīkojas tā, kā tas klājas īstiem padomju pilsoņiem, tāpēc nav ko brīnīties, kad redzat P. Rudzātu sējas laikā vadām traktoru, kad dēls noguris, un Annu Rudzātu kolchoza laukos sējam virsmeslojumu.

P. Krauja

Izmantot jaunās iespējas rajona rūpniecības tālākai attīstībai

Darbaļaužu prasību maksimāla apmierināšana, izmantojot vietējos ražošanas resursus, ir galvenais pamatnosacījums, uz kura jābalstās rajona vietējās rūpniecības tālākai attīstībai.

Pēc jaunā tikuma „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas tālāku uzlabošanu” paredzēto pasākumu realizēšanas vietējā rūpniecības ražošanas profils gūst konkrētāku formu vietējo izejvielu intensīvākai izmantošanai. Kādi pārkārtojumi notikuši pēc minētā likuma izvešanas dzīvē? No rajona rūpniecības atvienota stikla ražošana. Līdz ar to rūpnieciskā vispārējais ražošanas apjoms samazinājies vairāk kā par pusi, kas savukārt dod plašākus rīcības apstākļus vietējo resursu izmantošanai un labākai rajona iedzīvotāju apgādei ar plaša patēriņa vietējās rūpniecības ražojumiem.

Tagad tautsaimniecības plānošana, kontrole un vadība pārgājusi tieši rajona izpildu komitejas un rūpkom-

bināta rokās. Līdz šim rajona rūpnieciskā galvenās darbības rezultātus un ražošanas līmeņa pakāpi raksturo esošo ražošanas jaudu racionālāka izmantošana un tehnoloģisko procesu uzlabošana. Piemēram, salīdzinājumā ar 1950. gadu, kaļķu ražošana palielinājusies vairāk par 7 reizēm, mēbeļu un elektroenerģijas — par 2 reizēm.

Jāatzīmē arī, ka aizvadīto periodu dati liecina, ka dažas rūpnieciskās ražošanas nozares un iedzīvotāju pakalpojumu darbības vēl nav ieņēmušas savu noteiktu vietu rūpnieciskā ražošanā. Piemēram, pavisam pārtraukta velteņu izgatavošana, likvidēti seglīnieku un ādas apstrādāšanas ceči, vilnas, trikotažas izstrādājumu darbība.

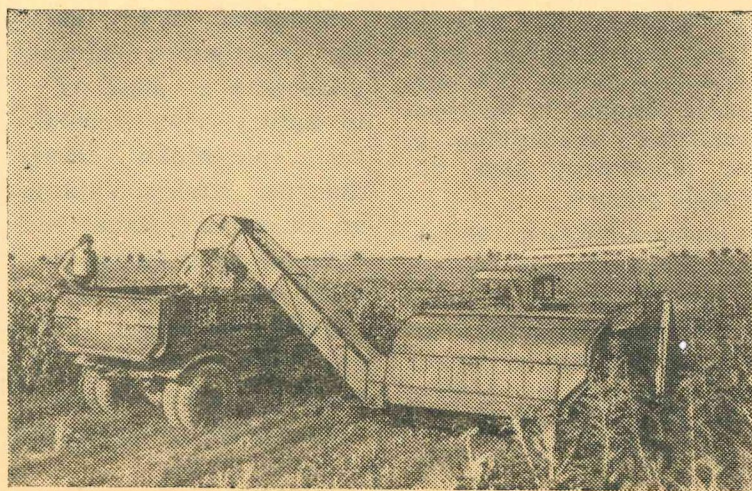
Apsverot nepieciešamību ķieģeļu ražošanas palielināšanai un apskatot ķieģeļu rūpniecību, ir iespējams ķieģeļu ražošanu palielināt. Šim nolūkam jāpaplašina jēlķieģeļu žāvēšanas platības un jāveic ķieģeļu apdedzināšanas krāsns rekonstrukcija.

Jāapsver arī tas, vai nebūtu lietderīgi rajona rūpnieciskā koncentrēt tikai rūpnieciskā rakstura darbus, kuri saistīti ar vietējo resursu izmantošanu tautsaimniecības uzdevumu veikšanā, un no tā atvienot dažādas sīkas komunālo un sadzīves pakalpojumu darbības, radio, kurpnieku, velosipedu u. c. remontdarbības, nododot šīs darbības vietējam komunālo uzņēmumu kombinātam.

Pamatojoties uz to, ka pašlaik pieaug vietējo padomju loma rajona vietējās rūpniecības organizēšanā un vadīšanā, mums jāpārkarā darbs, lai rajona iedzīvotāju prasības pēc vietējās rūpniecības ražojumiem tiktu maksimāli nodrošinātas. Minētos ierosinājumus rajona izpildu komitejas plānu daļa kopā ar rajona rūpnieciskā vadību iesniedz rajona Padomei apspriešanai un realizēšanai.

J. Cercins,
Līvānu rajona izpildkomitejas plānu komisijas ekonomists

PADOMJU DZIMTENĒ

Baltkrievijas PSR. Brestas apgabala Brestas rajona Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza lopkopji gatavo pārtiku ziemāšanu kolchoza sabiedriskajiem lopiem. Lielu vērtību kolchoznieki pievērš kukuruzas skābarības sagatavošanai. Kolchozā uz katru govī sagatavos pa 9 tonnām kukuruzas skābarības.

Attēlā: kukuruzas novākšana skābarībai Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā.

Jauni ceļi vidējās izglītības apgūšanai

Kad dienas darbi beigušies, pilsētas ielās sāk iedegties elektriskās spuldzes un lielākā daļa ļaužu steidzas mājup, lai atpūstos, palasītu interesantu grāmatu vai vakara cēlienā aizietu noskatīties jaunāko kinofilmu. Daļa jauniešu un gados vecāko steidzas uz strādnieku jaunatnes vakara vidusskolu, lai sēstos aiz skolas sola un papildinātu savas zināšanas.

Ar katru gadu uzlabojas mūsu strādājošās jaunatnes darba apstākļi, jaunatne kļūst apzinīgāka, grib aizpildīt savas zināšanās tos robus, ko tur atstājis karš, grūtie pēckara gadi un citi neparedzēti apstākļi. Ja pagājušajā mācību gadā Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolā mācījās nepilns 100 jauniešu, tad šogad to skaits jau gandrīz divkārtšojies, un ik dienas skola saņem jaunus piebiedus.

Bet ne jau visiem jauniešiem iespējams mācīties vakarskolā, kur mācības sākas 19.15 vakarā un beidzas pēc 23.00. Daudzi šajā laikā aizņemti darbā rūpnīcās, stāv aiz darba galdiem, kopj lopus kolchozu fermās, dažiem no viņiem būtu ik vakarus jāmēro vairāk desmitu kilometru garš ceļš.

Lai arī šie jaunieši varētu

mācīties neatraujoties no ražošanas darba un iegūt gatavības apliecību pašmācības ceļā, šinīs dienās darbu uzsāka Rīgas Republikaniskās neklāties vidusskolas Līvānu konsultācijas punkts.

Neklāties vidusskolā mācības notiek pēc dienas vidusskolas programām. Konsultāciju stundas ir tikai 2—3 reizes nedēļā. Matematikā, fizikā, ķīmijā un valodās konsultāciju stundu skaits ir lielāks, pārējos priekšmetos mazāks, jo tos var vieglāk apgūt pēc grāmatām. Vairāki vakari nedēļā skolēniem brīvi, tajos viņi var pamācīties, palasīt literatūru. Konsultācijas tiks rīkotas tā, lai jaunieši, kas strādā dažādās mainās fabrikās un rūpkuģinātā, varētu tās apmeklēt neatraujoties no darba.

Rīgas Republikaniskajā vidusskolā uzņem abu dzimumu pilsoņus no 5.—11. klasei sākot no 16 gadu vecuma, kas vēlas iegūt vidējo izglītību neklāties ceļā. Lai iestātos minētajā vidusskolā, jāiesniedz Līvānu konsultācijas punktā (strādnieku jaunatnes vidusskolā) jeb rajona Tautas izglītības nodaļā sekojošus dokumentus: pieteikumu, dokumentus par iepriekšējo izglītību, izziņu no darba vietas, autobiogrāfiju,

2 fotokartītas un dzimšanas apliecību vai pases norakstu.

Personas, kas uzrāda dokumentus par 5.—9. (latviešu skolās arī 10. klasi) klašu beigšanu, uzņem attiecīgajās neklāties vidusskolas klasēs bez pārbaudījumiem, ja mācībās nav pārtraukums ilgāks par diviem gadiem. Ja pārtraukums ir lielāks par diviem gadiem, iestājoties jākārtos eksameni dzimtajā valodā, (klasēs ar latviešu mācību valodu arī krievu valodā) un matematikā, lai iepazītos ar uzņemamo skolēnu zināšanu līmeni.

Pilsoņiem, kuriem nav izglītības dokumenta, jākārtos iestāju eksameni attiecīgajā klasē.

Jaunieši un jaunietes, izmantojiet visus ceļus izglītības turpināšanai, iesniedziet visus nepieciešamos dokumentus un kļūstiet par Rīgas Republikaniskās neklāties vidusskolas skolēniem, apgūstiet izglītību neatraujoties no ikdienas darba, lai jo ātrāk iegūtu gatavības apliecību un tādējādi pildītu PSKP XX kongresa direktīvas par vispārējās vidējās izglītības realizēšanu mūsu valstī.

Z. Rumba,
Tautas izglītības nodaļas skolu inspektors

Skolās atjauno oktobrēnu organizācijas

Leļina takās grib oktobrēns iet,
Dienās reiz sarkano kaklautu siet.

Lai labāk izvērstu darbu ar pirmo un otro klašu skolēniem, Latvijas LKJS CK iesaka skolās atjaunot oktobrēnu organizācijas. Oktobrēnu organizācijas darbs tiek vērst uz to, lai sagatavotu pionieru organizācijai. Par oktobrēnu var kļūt jebkurš zēns vai meitene, kas mācās pirmajā vai otrajā klasē. Savu vēlēšanos skolēns izsaka klases audzinātājam vai vecākajam pionieru vadītājam un saskaņo ar vecākiem. Pēc tam tiek iepazīstināts ar pieciem noteikumiem. Tie ir šādi: oktobrēni ir grāmatu draugi, labi mācās, priekšzīmīgi uzvedas, mīl savu skolu, strādā gan skolā gan mājās, saudzē savas un citu mantas, cienī vecākus, bet brīvā laikā dzied un rotaļājas. Pulciņa sanāksmē zēns vai meitene saņem sarkanu piecstaru zvaigznīti, ko oktobrēns nēsā katru dienu krūšu kreisajā pusē. Oktobrēnu pulciņam ir savs sarkanais karodziņš un bungas. Ar saviem vadītājiem un citi ar citu sveicinās salūstojot. Kad klasē ir vairāk kā 15 oktobrēnu, tad pulciņš dalīsies zvaigznītēs pa 6—10 bērniem katrā. Šefību par oktobrēniem uzņemas pionieru pulciņš, atbildīgs

par to viens pionieris. Pionieriem kā vadītājiem jāpalīdz izpildīt oktobrēniem viņu noteikumus.

Skolas pionieru istabā iekārtojams stūrītis—jaunajiem oktobrēniem, kurā atrodas noteikumi:

Pa Leļina ceļu grib iet,
Reiz sarkano kaklautu siet,
Jau mazais oktobrēns.
Viņš Dzintenei balvu zin dot,
Jo teicami mācīties prot—
Mīl skolu oktobrēns.
Kas strādā, tam paklausa darbs,
Nav mazajam rokām tas skarbs—
Ir dedzīgs oktobrēns.
Tam tikums ik solīti šķir,
Un tētim un māmiņai ir
Labs palīgs oktobrēns.
Lai pulkā prieks dziesmiņas dzied
Un uguns kurs liesmojot dzied—
Ir draudzīgs oktobrēns.

Pionieru un komjaunatnes organizācijām tagad jāpalīdz mazajiem draugiem nodibināt savu organizāciju un izvērst tajā interesantu darbu. Bet jaunajiem oktobrēniem jānovēl labas sekmes darbā.

Dz. Švirkste,
LĻKJS Līvānu RK skolu daļas vadītāja

Tā jāstrādā arī turpmāk

Kādreiz Rudzētu stūrī par kino varēja dzirdēt tikai sliktas piezīmes. Ne vienreiz vien mūsu rajona avīzē par sliktu darbu tika kritizēti šo ciemu apkalpojošie kinomehāniķi, un ne jau tāpēc, ka rudzētnieki necienītu kino, bet gan tāpēc, ka ar kinomehāniķiem neveicās. Mainījās viņi arī vai ik katru mēnesi.

Pašlaik stāvoklis krasi mainījies. Te par kinomehāniķi tagad strādā šovasar no Rīgas kinomehāniķu skolas atnākušais D. Brūveris. Jāsaka, ka b. Brūveris savu darbu uzsācis labi un to veic

pēc labākās sirdsapziņas. Kopš viņš strādā, šajā Rudzētu maršrutā nav bijis gadījumu, kad izziņotais kinoseanss nenotiktu. Vienmēr mēneša sākumā b. Brūveris iepazīstina kinoskatītājus ar kino repertuaru, kāds būs tekošajā mēnesī.

Kinomehāniķis b. Brūveris ir atradis kopēju valodu ar kinoskatītājiem. Novēlot labas sekmes turpmākā darbā, gribētos cerēt un prasīt, lai viņš strādātu uz priekšu tā, lai mūsu ciema iedzīvotāji būtu vienmēr apmierināti.

A. Klauža

GRĀMATU DRAUGI!

Svētdien, 1957. gada 29. septembrī, Līvānu grāmatnīcā no plkst. 14.—16. notiks mūsu republikas rakstnieku Jāņa Niedras, Andra Vējāna un Dagnijas Cielavas satikšanās ar grāmatu cienītājiem.

Visi ieinteresētie grāmatu draugi un autografu cienītāji, lūdzu apmeklējiet mūsu grāmatnīcu noteiktajā laikā.

Vēstules redakcijai

Neizmanto lietainās dienas

Šogad kolchozā „Strauts“ labi noaugusi kukuruza, vairākos laukos tā izaugusi vairāk kā divu metru garumā. Tagad ir pats pēdējais laiks tās novākšanai un ieskābēšanai, bet par šo neatliekamo uzdevumu kolchoza valde un priekšsēdētājs nejut trauksmi, lai gan skābbarības sagatavošanas plānu kolchozs ir izpildījis tikai par 20 procentiem.

Pēdējā laikā liela daļa dienu bija lietainas. Tās ar panākumiem varēja izmantot skābbarības sagatavošanai. Arī darbaspēka nebija trūkums, tikai valde pielaida kļūdu, aizdodot pienotavai separatora griešanai traktoru

HTZ-7, kurš jau tur strādā apmēram divas nedēļas. Līdz ar to nav kas darbina skābbarības griezēju.

Šeit nedomā arī par to, ka kuru katru rītu var būt salnas, un tad vērtīgā masa būs zaudējusi savu kvalitāti vai arī kļūs nederīga.

Kolchoza brigāžu brigadieriem un priekšsēdētājam jābūt savu pienākumu augstmos un nav jāpieļauj, ka kolchozs ieņem vienu no pēdējām vietām rajonā piena ieguvē. Arī citiem rajona kolchoziem derētu par to padomāt.

J. Straume

Vai tādiem jābūt pilsētas ielu tiltiem?

Lasītāj, neiedomājaties, ka Līvānos ar nolūku tiek būvēta šķēršļu josla. Nē, tā rodas dažu pilsētas iestāžu vadītāju nolaidības dēļ.

Šī gada pavasarī tilts, kas Parka ielu savieno ar Preiļu ielu, tika salabots. Reizē tika pievesti materiāli simts metrus tālāk stāvošajam tiltam. No tā laika pagājuši vairāki mēneši bez izmaiņām, tikai tilta remontam domātie kokmateriāli ir pazuduši.

Šinī pilsētas daļā ir daudz individuālo būvētāju. Būvei

vajadzīgi materiāli, bet transports, ar kuru tie tiek vesti, no Preiļu ielas puses, tālāk par salūzūšo tiltu netiek. Jāpiebilst arī, ka „pēdējās dienas“ pienākušas tiltam, kas atrodas ielas otrā galā.

Ir pēdējais laiks atnest miegainību attiecīgo iestāžu vadītājiem, jo šie nelietojamie tilti apgrūtinā vairākus desmitus pilsētas iedzīvotāju ģimeņu.

V. Mauriņš

Jau divus mēnešus gaidām jaunu sienas avīzes numuru

Līvānu kūdras fabrika ir viens no plašākajiem uzņēmumiem Līvānu pilsētā un rajonā. Šeit strādā vairāki simti strādnieku, krietna daļa no viņiem ir jaunieši. Diendienā šeit tiek sagatavota kūdra, kā arī segmenti, kurus sūta uz daudzām PSRS vietām.

Pašreiz fabrikai svarīgs uzdevums—sakraut visu pakaišu un arī mašīnas kūdru, lai to vēlāk varētu transportēt uz fabriku. Lai labāk un apzinīgāk strādnieki veiktu savu uzdevumu, būtu jāpievēršas strādnieku idejiskajai audzināšanai, jāapskata, kā strādnieki izpilda savu darbu, kādas viņu attieksmes pret darbu un kā strādnieku jaunatne pavada brīvo laiku.

Līvānu kūdras fabrikā ir sienas avīze „Kūdrenieks“, kuras pēdējais numurs iznā-

cis šī gada 19. jūlijā. Sienas avīzē ievietotie raksti nav vairs aktuali, tie stāsta par jūlijā notikušajām volejbola spēlēm, par darbu šajā mēnesī. Savā laikā strādnieki ļoti atsaucīgi uzņēma satirisko izdevumu „Krokodils“, bet arī tas jau labu laiku kā pazudis.

Ko kavējas sienas avīzes redkoleģija, un kāpēc par to neinteresējas partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas? Kāpēc sienas avīzes izdošanā viņi neiesaista plašākas strādnieku masas? Beidzamais laiks izbeigt šo bezrūpību un ķerties pie darba.

Mēs, strādnieki, ar nepacietību gaidām sienas avīzes jauna numura iznākšanu.

K. Amatuleks,
kūdras fabrikas strādnieks

Ar deju vakariem vien mēs neesam apmierināti

Rožupes apkārtnē ir daudz tādu jauniešu, kuri ļoti priecājās, kad pāris gadus atpakaļ ciematā uzcēla tautas namu. Kluba vadītājas b. Simanovičas vadībā viņi aktīvi darbojās dramatiskajā pulciņā un deju kolektīvā, nodibinājās arī sieviešu ansamblis.

Bet tas neturpinājās ilgi. Kluba vadītāji sāka mainīties viens pēc otra. Tā rezultātā kopš aprīļa mēneša klubā nav noticis neviens mākslinieciskās pašdarbības vakars. Notiek tikai deju vakari. Ar to vien, protams, Rožupes jaunieši nevar būt apmierināti. Arī pašreizējā kluba vadītāja b. Roznaja apmierinās tikai ar deju vakaru rīkošanu.

Sliktu piemēru rāda arī Līvānu kulturas nama pašdarbības kolektīvs. Piemēram,

uz 15. septembrī Rožupes klubā izziņoto vakaru, neskatoties uz sliktu laiku, sanāca kupls skaits Rožupes ciema padomes kolchoznieku, bet... pašdarbnieki neieradās.

Arī lauku jaunieši grib kulturali atpūsties un pavadīt brīvo laiku. Par to būtu jāpadomā kulturas nodaļas vadībai un ciema padomes priekšsēdētājam b. Jančevskim, izvēloties kluba vadītāja amatam spējīgus darbiniekus.

Rožupes jaunieši

Kļūdas labojums

24. septembra avīzes numurā pielaista kļūda. Rakstā „Divu kolchozu darba rezultāti“ kolchozs „Molodaja gvardija“ apšējis 192 ha ziemāju, bet nevis 92 ha.

Redaktore H. JEROFEJEVA